

37

Διαθήκη

φ. 26^v - 27^r

/ Φ 23

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Μαγίου 9/ ἐπειδὴ καὶ οὐδεὶς / τῶν ἀνθρώπων οἶδε τὴν τελείωσιν αὐτοῦ οὐδὲ τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥρα κατὰ τὸν εὖα / γγελικὸν λόγον διὰ τοῦτον καὶ ἡ κερά Καλὴ ἡ κρητικιά ἡ ἀναθρευτὴν τοῦ μισέρ Τζουάνε / Παξιμάδην φοβιζαμένην τὴν ἀωρία τοῦ πικροτάτου θανάτου μὴν τὴν καταλάβη ἀφ' / νίδια καὶ μείνει ἀδιόρθωτην ἐπροσκάλεσεν τὸν ὑπογράφοντα νοτάριο ἵνα διὰ τῆς τοι / οὔτης διαθήκης διορθωθῇσεται σῶον γὰρ ἔχει τὸ νοῦ ἀκεραία τὴ γλώττα καθαρὰ τὰς ἀκο / ἄς καὶ τὰς ἐτέρας τῆς αἰσθήσεις χάριτιν Χριστοῦ περιπατουμένην ἐνθεν κακεῖθεν μήτε / μὲν εἰς κλίνη κατὰκοιτην μήτε νόσον περιβαλλομένην ὅλη ὑγιής. Καὶ ἐν μπρώτοις ἀφίνει / πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίῳ ἀγάπῃ καὶ τετελειωμένη συνχώρεσιν. Ἐπειτα ζητεῖ καὶ αὐ / τὴν τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν ἤτοι λέγειν πὼς ἂν τῆς τύχην θάνατος ἀφήνειν τὸν ἀφέντην / παπα κὺρ Νικόλαον Παξιμάδην ὡς γνήσιον καὶ καθολικόν τῆς παιδιὶ ὅπου τὸ ἐνέθρεψεν εἰς τὸ σπίτιν τοῦ πατέραν του νὰ ἔχην τὴν ἔγνοια νὰ τὴν ἐνταφιάσῃ καὶ νὰ τὴν ἐκηδεύσῃ / κατὰ τὴν ἀξίαν τῆς καὶ νὰ τῆς κάνῃ καὶ τὸ μνημόσυνόν τῆς ἕως τὸ χρόνο κατὰ τὴν τάξιν. / Ὅθεν ἡ αὐτὴν κερά Καλὴ ἀφήνειν τὸν ἄνωθεν προλεγόμενον παπα κὺρ Νικόλαον ὡς ἰδιόν τῆς / παιδιὶ καὶ μάλισταν διὰ ψυχικὴν τῆς σωτηρίαν νὰ κληρονομίσῃ καὶ νὰ ρετζιβέρην εἰς τὰς / χεῖρας του ὅ,τι ἐθέλασιν τῆς εὐρεθῇ ἀποσβιώσῃ ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτοῦτον τόσο ροῦχαν / τῆς τόσον μασαριάν τῆς τόσον ἄσπρα ὅπου ἐθέλασιν τῆς εὐρεθοῦν ἢ καὶ ὅπου τῆς ἐ / θέλασιν χρεωστεῖν δίνοντάς τὰ ὅσαν νουμενάρειν ἐδῶ κάτωθεν διὰ τὴ ψυχὴν τῆς ποῦ / καὶ ποῦ εἰ δὲ στὰ ἀποδέλοιπα νὰ εἶναι ἐδικὰ του νὰ τὰ κάμῃ ὡς θέλῃ καὶ βούλεται ὡς ἰδιος νοικοκύρης / καὶ ὡς καθολικόν τῆς παιδιὶ καὶ ἀπὸ κανένα νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ ἔχην καμμιᾶς λογιῆς πείραξιν ἢ / ἐναντιότητα ἀλλὰ νὰ εἶναι ἐδικὰ του ἐπειδὴ καὶ νὰ τοῦ ἀφήνῃ τὴν ψυχὴν τῆς ἀπάνω του νὰ ἔχην / τὴν ἔννοια νὰ τῆς θυμᾶται καὶ νὰ τὴν μνημονεύῃ ὡς πότε ζεῖν. Καὶ ἐν πρώτοις λέγειν ὅτιν νὰ / δώσῃ τοῦ ἀρχιερέα μας ἓνα ρεάλι. Ἀκόμην καὶ εἰς τὸ μέγα Χρυσόστομον ποῦναι οἱ καλογρά / δες μιὰ πρόθεσιν διὰ τὴ ψυχὴν τῆς νὰ γίνετα ἀνάκτησιν εἰς τὸ αὐτὸν μοναστῆριν καὶ νὰ / τὴν ἐγράφουσιν καὶ εἰς τὴν ἀγία Πρόθεσιν. Ἀκόμα καὶ εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον ἄλλη μιὰ / πρόθεσιν περὸν νὰ ξοδιαστῇ νὰ γένῃ ἀνάκτησιν εἰς τὸ αὐτὸν μοναστήριον καὶ νὰ τὴν / ἐγράφουσιν καὶ εἰς τὴν ἀγία Πρόθεσιν. Ἀκόμη ἀφήνειν καὶ τοῦ παπα κὺρ Ἀντωνίου τοῦ Πα / ξιμάδῃ ἓνα

σαρνανταλείτουργον. Ἀκόμα λέγειν πὼς ἂν τῆς τύχην ἀσθένεια νὰ πάγην / ἡ κερά
Ἐλιά ὅπου κάθεται μετὸν μισὲρ Τζουάνε τὸν Παξιμάδην ἡγου τῆς ἀνιψιάς του α /
πέντε ρεάλια καὶ ἀπὸ ρουχαλάκια τῆς φορεσιᾶς της ἀπὸ κεῖνον ποὺ τῆς βρεθεῖν.
Ἔτιν / ρωτηθεῖς παρ' ἐμοῦ τοῦ νοτάριου εἰ ἔχην παραγγεῖλει τί ἕτερον καὶ εἶπε
μου οὐχὶν [ἡμιν] / εἰ μὴν ἡ παροῦσαν της διαθήκην θέλει εἶσται στερεὰ βεβαία καὶ
ἀχάλαστην καὶ / ἀμεταποίητην στερεώνοντάς την καὶ με ἀξιόπιστους καὶ παρακα-
λετοὺς μαρτύρους / οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ χειρὸς τος καὶ τὰ ἐξῆς.

/ —Κωσταντῖνος ἱερεὺς ὁ Πασαγενίτης μάρτυρας—

/ —παπα Νικολὸς Μοσκόπουλος μάρτυρας—

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

38

Δάνειο. Μίσθωση ἐργασίας

φ. 27^Γ

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Μαγίου 10/ τὴν
σήμε / ρον ὁ πολλὰ ἔκλαιμπος ἀφέντης Χουρσίνοσ Γιουστινιάνος πέφτειν εἰ σὲ συνί /-
βασιν μετὸν Νικόλα τοῦ ποτὲ Μιχάλη Μπασταρδόπουλου καὶ μετὴν γυναῖκα του
τὴν Εὐ / γενοῦ τοῦ Ἰωάννη Κατζουλάκη καὶ δίνει τος ὁ ἄνωθεν ἀφέντης Χουρσίνας
ρεάλια εἶκο / σιν πέντε ἡμισυν ἦτοιν (νούμερο) 25 1/2/ καὶ ἀπομείνειν ὁ αὐτὸς Νι-
κόλας νὰ σταματήσῃν / καὶ νὰ εἶναι ρογάτορας μετὸν ἄνωθεν ἄρχον νὰ τοῦ δουλεύ-
ῃν καὶ νὰ τοῦ κἀνὴν ὅλες / του τίς δουλιές ὅπου ἤθελε τὸν ἐπροστάξῃν εἰς πᾶσαν
του δούλεψιν καὶ διὰ / τὴν ρόγαν τοῦ ἐπομείνασιν νὰ τοῦ μπατάρην εἰς κάθεν ἓνα
χρόνον ρεάλια / ὀχτὼ ἡγου 8/ καὶ εἰς τὰ ἐπίλοιπα ποὺ ἀπομείνου νὰ τρέχου μετὸ
μπενεφίτζιον / τος τὰ δέκα ἔντεκα καὶ πάλι φτάνοντας ὁ ἄλλος χρόνος νὰ τοῦ μπα-
τάρην ἄ / λλα ὀχτὼ ἕως νὰ φινίρῃν ἡ ἄνωθεν σοῦμα μετὸν μπενεφίτζιον πρε / μετά-
ροντας ὁ αὐτὸς Νικόλας νὰ δουλεύῃν ἐμπιστεμένα καὶ ἀγόνγγυστα / σὲ ὅ,τιν δουλειὰ
ἤθελε τὸν ἐπροστάσῃν ὁ ἀφέντης του ἡγου ὁ ἄνωθεν ἄρ / χος. Καὶ ὁ ἄνωθεν ἄρχος
πάλιν νὰ τοῦ μπατάρην τὰ λεγόμενα ὀχτὼ ρεάλια / καὶ νὰ τοῦ κἀνὴν καὶ τίς φορε-
σιές του κατὰ τὴν τάξιν καὶ ὅ,τι ἄλλο εἶναι ἡ τάξιν τῶ ρο / γατόρων. Ὅθεν πρεμετάρει
ὁ αὐτὸς Νικόλας νὰ δουλέψῃν ἐμπιστεμένα χω / ρὶς κανένα ἱκανός. Εἰ δὲ καὶ ἤθελε
εὐρεθεῖν εἰς καμμιά ἀταξία τῶν χε / ριῶν του νὰ χάνῃ τίς κόπους τους καὶ νὰ πλη-
ρώνῃν καὶ σωστὰ τὸ ἄνωθεν χρέος / ἀπομείνοντας καὶ ὀμπλιγάροντας ἡ γυναῖκα
του καὶ τὰ καλὰ της εἰς πᾶσαν ἑναν / τίς τοῦ ἀντρός της νὰ ἀπιλογᾶται αὐτὴν καὶ
νὰ εἶναι καθαριὰ χρεοφελέτισαν. Ὅ /θεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντος ταιριασμοῦ